

Omdat andere steun niet meer helpt

Informatiemiddag kerkasiel

Op vrijdagmiddag 9 november 2018 werd in de Bethlehemkerk een informatiemiddag gehouden over het kerkasiel voor het Armeense gezin Tamrazyan, dat vanaf 26 oktober door een voortdurende kerkdienst in buurt-en-kerkhuis Bethel wordt gehouden. Met zo'n dertig belangstellenden werd in een positieve en constructieve sfeer gesproken, waarbij ook kritische vragen aan de orde kwamen.

Verantwoordelijkheid dragen

Vanuit de Algemene Kerkenraad vertelde ds. Theo Hetteema hoe de voorzitters van Algemene Kerkenraad, Diaconie en Stek eind oktober bij elkaar werden geroepen om te beslissen over een aanvraag voor kerkasiel. Bij de afweging, waar ook de moderamina/besturen in betrokken werden, speelden vier vragen een rol. Draagt kerkasiel bij aan de veiligheid en het welzijn van het betrokken gezin? Overstijgt de keuze de willekeur van het ene gezin wel en het andere niet? Willen we dit aangaan als Protestantse Kerk Den Haag? En kunnen we het ook realiseren?

Het gezin Tamrazyan verbleef op dat moment nog in een kerk in Katwijk. Er waren duidelijke signalen dat zij urgent een andere plek moest krijgen en dat kerkasiel de enige wijze was om voor hen tijd en ruimte te creëren zodat hun zaak opnieuw kon worden gezien. Hun situatie bood mogelijkheden om exemplarisch te laten zien dat een aantal procedures en regelingen in ons land niet goed uitwerken. De Protestantse Kerk Den Haag wil bewust deel uitmaken van de maatschappij en daar ook verantwoordelijkheid in dragen. Het was ook mogelijk om een locatie beschikbaar te stellen, al was van meet af aan duidelijk dat voor de bemensing van de diensten steun uit het hele land nodig zou zijn. De dienst begon op vrijdag 26 oktober om 13:30u en is nog steeds gaande.

Rust en veiligheid

Mw. Esther van Dijken, contactpersoon namens de familie, zette uiteen hoe het gezin negen jaar geleden in Nederland is gekomen, nadat de vader, politiek actief, bedreigd was. Het gezin bestaat uit een vader, een moeder en drie kinderen van momenteel 21, 19 en 15 jaar.

Een verblijfsvergunning werd aanvankelijk toegekend, maar is steeds door de overheid voor de rechter aangevochten, zodat hun procedure bijna zes jaar geduurd heeft. De Raad van State heeft uiteindelijk een verblijfsvergunning afgewezen, maar de marginale toetsing die daarvoor gebruikt is en het enkele ambtsbericht dat hiervoor de basis vormde, roepen vraagtekens op. Een recent proefschrift over het functioneren van de Raad van State onderstreept dat de oordelen van de Raad niet altijd zorgvuldig geschieden.

Een kinderpardon werd daarna geweigerd vanwege een paradoxaal meewerkcriterium: wanneer je niet vrijwillig meewerkt aan vertrek, krijg je geen kinderpardon, maar je vraagt juist kinderpardon aan omdat je niet vrijwillig wilt vertrekken. De

staatssecretaris heeft zijn discretionaire bevoegdheid niet willen gebruiken voor het gezin. Na een maand verblijf in Katwijk ervaart het gezin nu rust en veiligheid in Bethel.

Driehonderd voorgangers, twee paaskaarsen en goede contacten

Stekmanager Derk Stegeman, nauw betrokken bij de uitvoering van het kerkasiel, vertelde over het concrete verloop van het kerkasiel. Richting de overheid is vanaf de eerste dag open kaart gespeeld over het kerkasiel. De landelijke Protestantse Kerk, die al vele jaren eerder de mogelijkheid van kerkasiel heeft aanvaard en pleit voor een ruimere toepassing van het kinderpardon, ondersteunt de actie. De landelijke scriba, ds. René de Reuver, is ook voorgegaan in de dienst.

Het kerkasiel telt inmiddels 300 verschillende voorgangers en 1500 bezoekers. 14 coördinatoren leiden alles in goede banen, en allerlei vrijwilligers helpen mee. Er zijn inmiddels twee paaskaarsen versleten en talloze waxinelichtjes. Er zijn goede contacten met de buurt en de wijkagent en er heerst een rustige sfeer. Mensen helpen met giften in geld en in natura.

Zorgvuldig omgaan met kerk en staat

Vanuit de zaal werden allerlei vragen gesteld. Wat gebeurt er achter de schermen? De Protestantse Kerk Den Haag wil uitnodigen tot gesprek en er zijn contacten met politici. Sommige daarvan zijn op twitter te volgen en anderen spelen zich in de beslotenheid af. Er wordt aangestuurd op een dialoog met de bestuurders van ons land, niet om een oplossing op te dringen maar om constructief mee te zoeken naar mogelijkheden.

Het is duidelijk dat een andere vorm van kerkelijke ondersteuning dan het kerkasiel voor dit gezin niet zou helpen. Het is ook duidelijk dat kerkasiel niet een permanente oplossing is. Zo is het ook nooit toegepast of bedoeld geweest. Hoe lang het zal duren en waar we zullen uitkomen, weten we niet en dat beschouwen we als een geloofszaak, werd er gezegd. We zullen het te zijner tijd op een goede manier afsluiten, liefst met een positieve en humane uitkomst.

We gaan zorgvuldig om met de verhouding tussen kerk en staat. We willen geen vrijstaat creëren en houden ons aan de

regels van onze democratie. De scheiding tussen kerk en staat drukt uit dat staat en kerk een onderscheiden verantwoordelijkheid hebben in hun maatschappelijke taak. Zoals in een participatiemaatschappij de staat de kerk aanspreekt op haar verantwoordelijkheid, zo spreken we als kerk de staat aan op haar verantwoordelijkheid, omdat we signaleren hoe procedures en wetten anders uitwerken dan bedoeld en daarmee een onmenselijke en onwenselijke situatie voor mensen ontstaat.

Binnen de Protestantse Kerk Den Haag wordt er verschillend gereageerd op het kerkasiel. Sommigen hebben aarzelingen bij het houden van een kerkdienst met een politiek-maatschappelijk doel, anderen zeggen hardop: 'Ik ben er trots op dat ik lid ben van de Protestantse Kerk.' Er mag ruimte zijn voor verschillende meningen en reacties.

De enige plek op de aarde waar ik veilig ben

Namens de familie werd dank uitgesproken voor de ondervonden gastvrijheid. Dochter Hayarpi had een gedicht geschreven, uitgaand van Psalm 50,15: 'Roep mij te hulp in tijden van nood, ik zal je redden en je zult mij eren.'

In deze moeilijke tijden
Van machteloosheid,
Angst en bedreigingen
Zocht ik mijn toevlucht
In Uw heilige huis, Heer
Ik sta erbij stil
Dit is de enige plek op de aarde
Waar ik veilig ben.

Dankbaar ben ik
Dat U ons niet alleen laat
Dat U het werk
Van Uw handen niet loslaat
Dat U ons beschermt
En behoedt voor onrecht
Op deze bijzondere wijze
Door de mensen om ons heen

Dank U Heer
Voor al deze lieve mensen
Die durven op te staan
Tegen onrecht...
Dank U voor Uw kracht,
En Uw vrede
Voor Uw pure liefde voor ons.

Actuele informatie over het kerkasiel is te vinden op www.protestantsekerkdenhaag.nl.
Gedichten van Hayarpi Tamrazyan staan op <https://gedichtenvanhayarpi.wordpress.com>.